

עפ"א 16961/12/13 - עיריית תל אביב נגד מלי בן סוסן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

13 מרץ 2014

עפ"א 16961-12-13 בן סוסן נ' עיריית תל-אביב

בקשה מס'

4

לפני ד"ר עודד מודריק-שופט, סגן נשיא	מבקשת
עיריית תל אביב ע"י עו"ד נעמה בנצקי	נגד
מלי בן סוסן	משיבה
ע"י ד"ר חיים משגב, עו"ד	

החלטה

עיריית תל אביב תפסה מידי המשיבה כיסאות שהוצבו שלא כדין לפתח הקיוסק המנוהל בידי המשיבה.

לפניי נדון ערר על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים שהתבקש להורות לעירייה להשיב את הכיסאות שהוחזקו זמן ניכר ברשות העירייה. בית המשפט לעניינים מקומיים סבר שאין הדבר בגדר סמכותו.

כשבא הערר לפניי, ביקשתי למצוא פתרון מעשי בלי להתחשב בשאלה הפורמאלית של הסמכות הדיונית. לאחר היסוסים מסוימים, הסכימה באת כוח העירייה להמלצתי להחזיר את הכיסאות לבעלים כנגד חתימה על התחייבויות שונות.

עתה פונה העירייה ומבקשת שאעכב את ביצוע החלטתי, שכן העירייה שוקלת הגשת ערעור לבית המשפט העליון.

קשה לי להבין את טיבו וטעמו של הערעור נוכח העובדה שפסיקתי ניתנה על בסיס הסכמה דיונית. אולם גם אם נפלה טעות כלשהי בידי, אינני סבור שיש מקום לעיכוב הביצוע.

ראשית, קשה לי לראות את המקור החוקי לתפיסת רכוש הפרט בידי הרשות. החלטתי יצאה מן ההנחה שהכיסאות הוצבו שלא כדין, באופן שמפריע לניצול רשות הרבים בידי הרבים. לכן סביר מאוד שיש עיגון חוקי לסילוק הכיסאות מן הרחוב. מכאן ועד השתלטות על רכוש הפרט בדרך השווה לחילוט או להפקעה, רב המרחק.

משום כך, לכל הפחות לדעתי, סיכויי הערעור נמוכים.

יתר על כן, גם "מאזן הנוחות" אינו מצריך את עיכוב ביצוע החזרת הכיסאות. אכן, אם מותרת הייתה העירייה ב"הפקעת" הכיסאות מרשות המשיבה, קשה לראות איך הכיסאות יוחזרו אליה אם בית המשפט העליון יתערב בהחלטתי. אולם הערעור בנסיבות כאלה לא יהיה לשווא, משום שהוא יקנה תוקף חוקי לכל "הפקעה" עתידית, אם המשיבה תשוב ותציב כיסאות שלא כדין ברחוב לפתח הקיוסק. יתר על כן, אם הערעור יצליח ותוצאתו תרתיע את המשיבה מפני הצבה נוספת של כיסאות, אזי גם בכך תימצא העירייה נשכרת.

אני דוחה את הבקשה.

בשולי הדברים, בא כוח המשיבה כינה את בקשת עיכוב הביצוע "בקשה מחוצפת". אני סבור שאין זה סגנון ראוי לעורך דין, לנקוט בו.

ניתנה היום, י"א אדר ב תשע"ד, 13 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.